

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124369684
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6124369684.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a sudcov JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzúrikovej v právnej veci navrhovateľky: A. B. C., nar. XX. XXXXXXXXX XXXX, bytom A. A., D. E. XXXX/XX, právne zastúpená B. F. G., advokát, so sídlom A. A., H. I. X, proti odporcovi: D. D. G., správca konkurznej podstaty, so sídlom J., D. K. XX, úpadcu JADE, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom Bratislava, Mikulášska 1, IČO: 36 034 908, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/54/2024-46 zo dňa 4. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/54/2024-46 zo dňa 4. septembra 2024 p o t v r d z u j e .

II. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 20C/54/2024-46 zo dňa 4. septembra 2024 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) výrokom I. rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieta, výrokom II. rozhodol, že odporca nemá nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

1.1 Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 44 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), § 29 ods. 7 a 8 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o vlastníctve bytov“), § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „Katastrálny zákon“).

1.2 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom, doručeným okresnému súdu dňa 2. septembra 2024, domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd spoločnosti JADE, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 36 034 908 a D. D. G., správcovi konkurznej podstaty JADE, s.r.o. v konkurze, Bratislava, Mikulášska 1, IČO: 36 034 908, zakázal nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX pre okres, obec a k. ú. A. A., a to: byt č. XX vo vchode č. XX, nachádzajúcim sa na X. p. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parcele CKN parc. č. XXXX/X, o výmere 614 m², spolu so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7264/441012 na spoločných častiach a zariadeniach domu a na príslušenstve a spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7264/441012 k pozemku par. č. CKN XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 614 m² a k pozemku CKN XXXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 122 m² (ďalej len „nehnuteľnosť“), a to nehnuteľnosti alebo akúkoľvek ich časť predať, predať na dražbe, darovať, zameniť, založiť, zaťažiť vecným bremenom, zriadiť k nim zabezpečovací prevod vypožičať, dať do nájmu, dať do nájmu s právom kúpy prenajatej veci, predať ako podnik alebo jeho časť alebo vložiť do obchodnej spoločnosti alebo družstva.

1.3 Súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa domáha neodkladného opatrenia proti odporcovi ako správcovi konkurznej podstaty a úpadcovi JADE, spol. s.r.o. v konkurze. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil ako nedôvodný, pretože smeruje voči správcovi úpadcu, ktorého rozsah oprávnení a povinností stanovuje Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, pričom poukázal na právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. decembra 2018, ktoré závery prijal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 17Co/79/2020-72 zo dňa 23. novembra 2020, a z ktorých vyplýva, že nie je možné správcu neodkladným opatrením obmedzovať vo výkone jeho právomocí upravených osobitným predpisom. Takýto postup by bol zásahom do konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 2K/15/2006, ktoré je spravované Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii. Neodkladným opatrením v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu majetku úpadcu. V druhom rade považoval súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný aj z dôvodu neosvedčenia zákonných podmienok pre jeho nariadenie. Súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy, keď súd prvej inštancie na rozdiel od navrhovateľky vychádzal z prezumpcie zákonnosti postupu správneho orgánu (katastra nehnuteľnosti), ktorý je v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona povinný skúmať oprávnenie prevodcu (úpadcu) nakladať s nehnuteľnosťou v intencii ust. § 44 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Súd prvej inštancie tiež dodal, že z hľadiska času od doručenia žiadosti na odkúpenie bytu odporcovi, nemožno v čase rozhodovania ustáliť nezákonnosť jeho postupu. K otázke trov konania súd prvej inštancie uviedol, že nárok na náhradu trov konania prináleží odporcovi, avšak keďže mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd prvej inštancie rozhodol tak, že odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka (ďalej aj len ako „odvolateľka“), odvolanie, pričom z obsahu odvolania vyplýva, že napáda uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a nariadil voči tretej osobe – JADE, spol. s.r.o. neodkladné opatrenie. Tvrdila, že súd sa nezaoberal jej návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia voči odporcovi 2/ - spoločnosti JADE, spol. s.r.o. v konkurze. Vo veci návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia však už súdy voči úpadcovi niekoľkokrát neodkladné opatrenie nariadili. Poukázala o. i. na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/19/2017-617 zo dňa 9. januára 2018. Poznamenala, že orgán katastra nehnuteľností musí rozhodnúť o návrhu na vklad podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania o návrhu, a preto má neodkladné opatrenie voči odporcovi 2/ význam, aby kataster nehnuteľností nepovolil v konaní C./XXXX vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti I. E., spol. K.. Dodala, že dôvod, pre ktorý nedošlo doposiaľ k povoleniu vkladu je existencia prechádzajúcich návrhov na vklad z roku 2003 a 2006, o ktorých nebolo doposiaľ rozhodnuté. Informatívne poznámky na liste vlastníctva č. XXXX sú už neaktuálne. Nebezpečenie, že k odpredaju nehnuteľností dôjde, nie do vlastníctva nájomcom ale tretej osoby, vyplýva aj z dohody konateľa spoločnosti I. E., spol. K. a konateľka úpadcu JADE, spol. s.r.o. v č. III. zmluvy C./XX. Nehnuteľností sa úpadca JADE, spol. s.r.o. pred konkurzom aj po vyhlásení konkurzu neustále snaží nezákonným konaním previesť na tretie osoby. Na záver poukázala na komunikáciu so správcom konkurznej podstaty (odporcom), ktorá má preukazovať jeho nečinnosť. Poznamenala, že v prípade povolenia vkladu na základe návrhu C./XXXX by došlo k odpredaju posledných bytov nájomcov v dome, konkurz by bol ukončený a nájomcovia by navždy prišli o byty, resp. o hodnotu najmenej 1 800 000,- eur.

3. K odvolaniu navrhovateľky sa odporca nevyjadril i napriek tomu, že mu na to bol vytvorený procesný priestor.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), a zistení, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP v spojení s ustanovením § 329 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 v spojení s § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

5. Podľa 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu dôvodov uvedených navrhovateľkou v odvolaní dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. K jednotlivým odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

7. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych (nie len faktických) pomerov strán sporu, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného, či očakávaného rozhodnutia, resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. Z tohto aspektu možno konštatovať, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Primárnym predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčená existencia „sporného“ právneho vzťahu.

8. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (§ 328 ods. 2 CSP) nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia v merite veci. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať riadne dokazovanie (§ 185 a nasl. CSP), t. j. rozhoduje sa spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia aspoň osvedčené. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie základné skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

9. Odvolací súd konštatuje, že navrhovateľka existenciu potreby upraviť pomery strán sporu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňovala skutočnosťou, že úpadca v rozpore so Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii uzavrel s treťou osobou prevodnú zmluvu k nehnuteľnosti, na základe ktorej sa vedie vkladové konanie pod sp. zn. C./XXXX. V tomto smere vyjadrila svoju obavu, že ak kataster nehnuteľností povolí vklad vlastníckeho práva, tak stratí možnosť domáhať sa svojho práva na odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti v zmysle § 29 ods. 7 Zákona o vlastníctve bytov. Z uvedeného dôvodu sa preto navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia ako voči správcovi konkurznej podstaty, tak aj voči samotnému úpadcovi. Súd prvej inštancie posúdil návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný. V prvom rade súd prvej inštancie dôvodil, že návrh smeruje voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu, voči ktorému je požadované neodkladné opatrenie neprípustné. V druhom rade nemal súd prvej inštancie osvedčenú potrebu bezodkladného zásahu, keď nevhliadol obavu z povolenia vkladu vlastníckeho práva katastrom nehnuteľnosti v zmysle ust. § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona a prijal záver, podľa ktorého nebola prezumpcia zákonnosti postupu katastra nehnuteľností spochybnená. Na záver súd prvej inštancie zdôraznil, že správca konkurznej podstaty má povinnosť v zmysle Zákona o vlastníctve bytov uzavrieť s navrhovateľkou zmluvu o prevode vlastníckeho práva, pričom ak nebude v primeranej lehote konať, je možné vzťah strán sporu upraviť rozhodnutím súdu, avšak len vo veci samej.

10. Navrhovateľka v podanom odvolaní v prvom rade namietla, že návrhom sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia aj voči správcovi konkurznej podstaty a samostatne aj voči úpadcovi, pričom súd prvej inštancie sa návrhom smerujúcim voči úpadcovi vôbec nezaoberal. Odvolací súd hodnotí predmetnú námietku ako nedôvodnú a uvádza k nej, že procesné aspekty postavenia úpadcu a správcu

po vyhlásení konkurzu sú determinované základným hmotnoprávnym postavením správcu, ktorým je prechod práva nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu z úpadcu na správcu (§ 44 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Nakladanie s majetkom v súdnom alebo inom konaní nie je možné bez procesného postavenia účastníka konania. Z týchto dôvodov sa po vyhlásení konkurzu správca stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. V zmysle ust. § 47 ods. 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii je možno vo veciach, ktoré sa týkajú majetku úpadcu, podliehajúc konkurzu, žalovať len osobu správcu. Z uvedeného vyplýva, že vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty je počas konkurzu pasívne legitimovaný výlučne správca, t. j. akýkoľvek návrh na začatie súdneho alebo iného konania, ktoré sa týka konkurznej podstaty možno podať iba voči správcovi, nie voči úpadcovi. V tomto smere je možné súdu prvej inštancie síce vytknúť nedostatočné zdôvodnenie svojho postupu, avšak uvedené je bez právnej relevancie v aspekte zákonnosti napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie, v súlade so špeciálnou zákonnou úpravou obsiahnutou v Zákone o konkurze a reštrukturalizácii, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konal a rozhodol voči odporcovi, a to správcovi konkurznej podstaty, ktorý koná v mene a na účet úpadcu. Je zrejmé, že zákon neumožňuje žalovať samostatne osobu úpadcu ak sa jedná o spor, ktorý sa dotýka majetku vo vlastníctve úpadcu, podliehajúc konkurzu. Preto, ak súd prvej inštancie konal vyššie uvedeným spôsobom, nemožno v jeho postupe identifikovať deficit zákonnosti, pre ktorý by odvolací súd mohol uvažovať o zmene napadnutého uznesenia.

10.1 Nadväzujúc na vyššie uvedené odvolací súd rekapituluje, že Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v rozsahu majetku úpadcu, ktorý spadá do konkurznej podstaty, konštituoval pre úpadcu zákonné zastúpenie správcom konkurznej podstaty, ktorý je oprávnený v mene a na účet úpadcu nakladať s týmto majetkom úpadcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo úpadcovi zakázané nakladať s nehnuteľným majetkom, ktorý tvorí konkurznú podstatu, je v podstate konaním o nároku, ktorý môže byť zákonným spôsobom uplatnený len voči správcovi konkurznej podstaty, ktorý vystupuje v danom rozsahu ako zákonný zástupca úpadcu (§ 47 ods. 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Vychádzajúc z opísanej situácie tak v konaní nastal stav, v ktorom sa navrhovateľka síce domáhala osobitne nariadenia neodkladného opatrenia voči správcovi konkurznej podstaty, čo súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neprípustný zásah do právomoci správcu konkurznej podstaty (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. decembra 2018), a na druhej strane sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia osobitne voči osobe úpadcu, čo je však pre osobitnú právnu úpravu tiež neprípustné. Súd prvej inštancie tak zákonne prípustným spôsobom vyhodnotil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako návrh, ktorý sa dotýka majetku podliehajúcemu konkurzu, a takýto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči odporcovi označenom ako: D. D. G., správca konkurznej podstaty, so sídlom J., D. K. XX, úpadcu JADE, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom Bratislava, Mikulášska 1, IČO: 36 034 908, správne zamietol.

11. V druhom rade navrhovateľka kumulovala svoju odvolaciu argumentáciu v odvolaní do tvrdení, že zo strany katastra nehnuteľností hrozí v prípade, ak rozhodne o povolení vkladu vlastníckeho práva v konaní sp. zn. C./XXXX, že dôjde k znemožneniu jej práva na odkúpenie bytu v zmysle osobitného právneho predpisu, t. j. Zákona o vlastníctve bytov. V tomto smere navrhovateľka zastala názor, podľa ktorého by nariadenie neodkladného opatrenia upevnilo právnu istotu, že kataster nehnuteľností vklad vlastníckeho práva nepovolí, nakoľko kataster nehnuteľností je povinný zohľadňovať právny stav v čase rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva, ergo zohľadňovať stav existencie obmedzenia nakladania s nehnuteľnosťou v podobe obmedzujúceho neodkladného opatrenia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/96/2010). Odvolací súd predmetnú odvolaciu argumentáciu navrhovateľky hodnotí ako nedôvodnú a zhodne s názorom súdu prvej inštancie (pozri bod 18. odôvodnenia napadnutého uznesenia) konštatuje, že v konaní neboli osvedčené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. V prvom rade v konaní absentovalo osvedčenie potreby bezodkladnosti zásahu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v tomto smere vychádzal z osvedčenej skutočnosti, že ak úpadca už v čase vyhlásenia konkurzu vo vlastnom mene uzavrel s treťou osobou prevodnú zmluvu na prevod predmetnej nehnuteľnosti, teda v rozpore s osobitnou právnu úpravou Zákona o konkurze a reštrukturalizácie, na základe ktorej je vedené konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva na katastri nehnuteľností pod sp. zn. C./XXXX, je povinnosťou katastra postupovať v súlade s ust. 31 ods. 1 Katastrálneho zákona. Odvolací súd uvádza, že z predmetného ustanovenia zákona (§ 31 ods. 1) vyplýva, že kataster nepovolí vklad vlastníckeho práva, ak o. i. zistí, že prevodca v čase prevodného úkonu nemal oprávnenie nakladať s predmetom prevodu. V spojení už s vyššie prezentovanou právnu doktrínou (§ 44 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii), v zmysle ktorej vyhlásením konkurzu úpadca stráca právo nakladať

s majetkom podliehajúcemu konkurzu, je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné zotrvať na prezumpcii zákonnosti postupu správnych orgánov, t. j. katastra nehnuteľnosti, ktorého postup v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona (§ 31 ods. 1) nepodnieť pochybnosti o opaku. Odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľka v konaní neprodukovala žiadne také skutočnosti, ktoré by osvedčovali dôvodné pochybnosti o postupe katastra nehnuteľností v posudzovanej veci, a ktoré skutočnosti by boli pre odvolací súd dostatočným a hodnoverným indikátorom pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Je potrebné si uvedomiť, že podstatou neodkladného opatrenia nie je vo všeobecnosti zvyšovať právnu istotu tam, kde už existujú a sú účinné odlišné právne inštitúty na ochranu požadovaného nároku. V predmetom konaní navrhovateľka pritom svoj návrh „de facto“ zakladala len na nedôvere v zákonnosť postupu katastra a potreby zvýšenia právnej istoty, avšak bez toho, aby pre takúto úvahu súdu poskytla dostatočné a hodnoverné skutočnosti a dôkazy, a preto ak súd prvej inštancie v tomto ohľade dospel k záveru o neosvedčení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a návrh zamietol, rozhodol tak podľa odvolacieho súdu vecne správne.

12. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne v závere odôvodnenia poznamenal, že správca konkurznej podstaty, nad rámec povinnosti speňažiť majetok úpadcu nachádzajúci sa v konkurznej podstate, je súčasne povinný uzavrieť s navrhovateľkou zmluvu o prevode bytu v súlade so Zákomom o vlastníctve bytov (§ 29 ods. 8). Žiadosť o odkúpenie bytu bola doručená správcovi dňa 8. júla 2024. Za daného skutkového stavu tak nemožno dôjsť k odôvodnenému záveru o nečinnosti správcu konkurznej podstaty, čo však ako správne poznamenal súd prvej inštancie neznamena, že ak bude správca nečinný, tak sa navrhovateľka nemôže domáhať usporiadania právnych vzťahov samostatnou žalobou vo veci samej.

13. V závere odvolací súd poznamenáva, v súvislosti s poukazom navrhovateľky na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/19/2017-617 zo dňa 9. januára 2018, že výskyt rozdielnych rozhodnutí v skutkovo rovnakých, prípadne skutkovo analogických veciach, je v zásade súčasťou každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva (m. m. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 51/2014). Avšak v porovnávannej veci bolo predmetné rozhodnutie krajského súdu prijaté na základe odlišného skutkového a právneho stavu veci, pre ktorý dôvod nemožno postup odvolacieho súdu v posudzovanom prípade determinovať právnym postupom prijatým iným senátom krajského súdu v odlišnej situácii.

14. Odvolací súd, sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že navrhovateľka v konaní neosvedčila predpoklady pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, a preto ak súd prvej inštancie návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol vecne správne, následne na čo odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a v závislom výroku II., ako vecne správne potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní vedenom v dôsledku odvolania navrhovateľky táto nebola úspešná ani čiastočne, keďže odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Procesný úspech v odvolacom konaní tak v celom rozsahu prináleží odporcovi. Odporca sa však k podanému odvolaniu navrhovateľky nevyjadril, a preto mu v súvislosti s odvolacím konaním trovy preukázateľne nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že odporcovi, hoc procesne úspešnej strane sporu v odvolacom konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním objektívne nevznikli (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. februára 2018).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).